

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

52/09. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2009. június 11.

A Bíróság C-155/08. és C-157/08. sz. egyesített ügyekben hozott ítélete

X és E. H. A. Passenheim-van Schoot kontra

Staatssecretaris van Financiën

A MÁS TAGÁLLAMBAN TALÁLHATÓ ADÓKÖTELES TÉNYEZŐK ADÓHATÓSÁGOKTÓL VALÓ ELTITKOLÁSA ESETÉN AZ UTÓLAGOS ADÓMEGÁLLAPÍTÁS MEGHOSSZABBÍTOTT ELÉVÜLÉSI IDEJE MEGFELEL A KÖZÖSSÉGI JOGNAK

Amennyiben az adóhatóság nem rendelkezik bizonyítékkal ilyen követelések létezéséről, a meghosszabbított elévülési idő nem terjeszkedik túl azon, ami az adóellenőrzés hatékonyságának biztosításához és az adókijátszás elleni küzdelemhez szükséges.

A belga különleges adófelügyelet 2000 októberében saját kezdeményezésre, hollandiai lakóhellyel rendelkező személyeknek a luxemburgi Kredietbank Luxembourg (KB-Lux) banknál vezetett számláira vonatkozó információt szolgáltatott a holland adóhatóság részére. Ezen információk vizsgálatát követően X, aki 1993 óta rendelkezett ilyen bankszámlával, 2002-ben adó utólagos megállapításáról szóló határozatot kapott kézhez, amely az 1993–2000 közötti adóévekre vonatkozó, vagyoadót és jövedelemadót érintő kiigazításokat tartalmazott. Emellett az utólagos adómegállapításban szereplő összeg 50%-ának megfelelő bírságot is kiszabtak rá (C-155/08. sz. ügy).

E. H. A. Passenheim-van Schoot, férjének halálát követően, 2003 januárjában önként és teljes körűen tájékoztatta a holland adóhatóságot az őt és elhunyt férjét megillető, németországi székhelyű bank által kezelt követelésekről. E követeléseket addig soha nem tüntették fel a bevallásaikban. E. H. A. Passenheim-van Schoot kérelmére az adóhatóság alkalmazta rá az úgynevezett „megbánásszabályt”, ezért bírság kiszabására nem került sor vele szemben. Az adóhatóság ugyanakkor az 1993–1996 közötti adóévekre utólagos adómegállapításokról szóló határozatokat közölt vele (C-157/08. sz. ügy).

X és E. H. A. Passenheim-van Schoot vitatták az adóhatóság határozatait. Szerintük az utólagos adómegállapításnak a holland jogszabályokban előírt, a külföldön található adóköteles tényezőkre vonatkozó meghosszabbított elévülési ideje ellentétes a közösségi joggal. Ilyen

körülmények között, a Hoge Raad der Nederlanden (Holland Legfelsőbb Bíróság) mint e két ügyben végső fokon eljáró bíróság, többek között azt a kérdést terjesztette a Bíróság elé, hogy a közösségi joggal ellentétes-e azon holland szabályozás, amely szerint az olyan esetekben, amelyekben az adóhatóságok elől megtakarításokat és/vagy ilyen követelésekből származó jövedelmeket titkolnak el, az utólagos adómegállapítás elévülési ideje öt év, amennyiben az ilyen követelések Hollandiában találhatók, de az 12 évre nő, amennyiben azok másik tagállamban találhatók.

A Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy az ilyen szabályozás egyszerre minősül a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a tőke szabad mozgása – az EK-Szerződés szerint főszabály szerint tiltott – korlátozásának.

E tekintetben azonban a Bíróság emlékeztet arra, hogy korábban kimondta, hogy az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségessége, valamint az adókijátszás elleni küzdelem olyan nyomós közérdekek, amelyek igazolhatják az ilyen korlátozást. Bár az utólagos adómegállapítás elévülési idejének meghosszabbítása önmagában nem erősíti meg az adóhatóságok vizsgálati hatásköreit, mégis lehetővé teszi ez utóbbiak számára, hogy más tagállamban található, általuk nem ismert adóköteles tényezők feltárása esetén vizsgálatot indítsanak, és utólagos adómegállapításról hozzanak határozatot, amennyiben bebizonyosodik, hogy e tényezők után nem adóztak vagy túl alacsony adót fizettek.

A Bíróság szerint el kell tehát ismerni, hogy **a szóban forgó szabályozás hozzájárul az adóellenőrzések hatékonyságának biztosításához és az adókijátszás elleni küzdelemhez.**

Ezt követően a Bíróság megvizsgálja, hogy az ilyen szabályozás túlterjeszkedik-e azon, ami e célok megvalósulásához szükséges.

E tekintetben két esetet különböztet meg.

Az első eset az olyan helyzetre vonatkozik, amelyben az egyik tagállamban adóköteles és másik tagállamban található tényezőket eltitkolják az első tagállam adóhatóságai elől, és e tagállam nem rendelkezik vizsgálat elindítását lehetővé tevő bizonyítékkal az említett tényezők létezéséről. Ebben az esetben ezen első tagállamnak nem áll módjában a másik tagállam illetékes hatóságaihoz fordulni annak érdekében, hogy ez utóbbiak az adó helyes összegének megállapításához szükséges információkat átadják számára.

Ilyen körülmények között az a tény, hogy az adóhatóság elől eltitkolt adóköteles tényezőkre az utólagos adómegállapítás 12 éves meghosszabbított elévülési ideje vonatkozik, nem terjeszkedik túl azon, ami az adóellenőrzés hatékonyságának biztosításához és az adókijátszás elleni küzdelemhez szükséges.

Egyébiránt a közösségi joggal az sem ellentétes, hogy ilyen esetben az említett külföldi követelések és jövedelmek eltitkolásáért kiszabott bírságot az utólagosan megállapított adó összegével arányosan, és következőképpen hosszabb időszak függvényében számítják ki.

A második eset arra a helyzetre vonatkozik, amelyben valamely tagállam adóhatóságai bizonyítékkal rendelkeznek a más tagállamban található adóköteles tényezőkről, ami lehetővé teszi a vizsgálat megindítását. Ebben az esetben nem igazolható az utólagos adómegállapítás meghosszabbított elévülési idejének ezen első tagállam általi alkalmazása, amely nem kifejezetten annak lehetővé tételét célozza, hogy e tagállam adóhatóságai hasznosan vehessék igénybe a tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtási mechanizmusokat, és amely akkor lép működésbe, ha más tagállamban található az érintett adóköteles tényező.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: ES CS DE EL EN FR IT HU NL SK

Az ítélet teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=C-155/08>

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028